

ת"פ 43222/05/13 - מדינת ישראל נגד ק פ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 43222-05-13 מדינת ישראל נ' פ

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד ק פ ע"י ב"כ עו"ד אלי מסטרמן
הנאשם

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי כתב האישום, ביום 16.2.13 תקף הנאשם את סבתו, ילדת 1941 (להלן: **המתלוננת**), עמה התגורר באותה עת, יחד עם אמו.

הנאשם הכה את המתלוננת באגרופים בזרועותיה בסמוך לכתפיה.

כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת סימנים בזרועותיה.

הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, כאשר עמדת המאשימה לעונשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו הנאשם נדון בשנת 2013, בצירוף חמישה תיקים, בבית משפט לנוער והורשע בעבירות של נהיגה ברכב ללא רשיון, שבל"ר, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת סמים לצריכה עצמית, חבלה במזיד לרכב, העלבת עובד ציבור והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין.

בית המשפט הטיל על נאשם עונשי מע"ת, קנס ופסילה.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר מיום 25.2.15 עולה כי הנאשם בן 21, רווק, יליד רוסיה, עלה לארץ בשנת 2005 עם אמו, סבתו ואחיו עמוד 1

הצעיר.

הנאשם מסר כי הוריו התגרשו בהיותו בן 7, על רקע אלימות של האב כלפי האם, ומאז נותק הקשר עמו. נמסר כי הנאשם עבר מסגרות לימודיות רבות מפאת קשיי הסתגלות, וכי בכיתה י' הפסיק לימודיו והחל לעבוד. כן נמסר כי שירותו הצבאי הופסק עקב מעורבותו הפלילית.

נמסר כי עבר מספר מקומות עבודה וכי בכוונתו לנסוע לרוסיה בעוד כשנה ולהתגייס לצבא הרוסי.

צוין כי לנאשם הרשעה קודמת מיום 10.1.13, כפי שפורט לעיל, וכי העבירה הנוכחית בוצעה ביום 16.2.13. כן נמסר כי קיים תיק משטרה פתוח כנגדו משנת 2011.

נמסר כי הנאשם קיבל אחריות חלקית לביצוע העבירה, וטען כי זו בוצעה כשהוא תחת השפעת סמים. כן נמסר כי הנאשם מבין את הפגיעה באמו וסבתו ומביע צער על כך.

הנאשם ביקש לדחות את בדיקות השתן אליהן הופנה, לאור צריכת סמים על ידו בשבוע שקדם לפגישה בשירות המבחן.

נתבקשה דחייה בת חודשיים להעמקת ההכרות עם הנאשם ועריכת בדיקת שתן.

ביום 4.5.15 התקבל תסקיר משלים.

נמסר כי הנאשם הוזמן למתן שתי בדיקות שתן. בבדיקה הראשונה שבוצעה נמצאו שרידי סם, ולבדיקה השניה הנאשם לא הגיע.

נערכה שיחה עם אמו של הנאשם אשר מסרה כי היא עובדת בנקיון ומתגוררת עם אמה (המתלוננת) ושני בניה. נמסר כי אמה עובדת לעיתים בטיפול בקשישים.

נמסר כי העבירה בוצעה עת היה הנאשם תחת השפעת סמים, וכי במצבים בהם הוא נתון להשפעת סמים התנהגותו הינה אלימה וחסרת שליטה, מה שהביא להזמנת המשטרה במקרה זה במטרה להפסיק התנהגות זו.

האם מסרה כי הנאשם עובד שעות רבות ועוזר לה כספית, כן מסרה כי היא חוסכת עבורו כסף ללימודי מכונאות רכב.

נמסר כי לנאשם חברים ממקום העבודה בלבד, ללא קשרים חברתיים נוספים. כן נמסר כי אינה חוששת מפניו וכי אינו צורך כיום סמים. מאידך הובע חשש כל ללא מסגרת טיפולית יחזור לשימוש בסמים.

נמסר כי הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער עקב הרשעתו הקודמת.

משירות המבחן לנוער נמסר כי במסגרת הקשר עמו נמצא כי קיים חשד להפרעות קשב לא מאובחנות וכן חשד לפיגור, ומפאת חוסר שיתוף פעולה של הנאשם ואמו לא נערך אבחון מקיף של מצבו.

כן נמסר כי הנאשם עשה שימוש במסים לאורך השנים וכי הופנה לטיפול גמילה מספר פעמים, אך התקשה בגיוס כוחות ולא התמיד בטיפול. נמסר כי משפחתו לא היוותה גורם תמיכה בהליך הגמילה.

במסגרת הקשר עם שירות המבחן הוצע למשפחה להצטרף לתוכניות תמיכה שונות אך לא נתקבל מידע באשר להשתתפותם. כן נמסר כי עובדים סוציאליים שנפגשו עם המשפחה התרשמו מהאם כאשה דלה, וכן עלה חשד לצריכת אלכוהול על ידה.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם גדל בסביבה שלא סיפקה את צרכיו הייחודיים וחווה חוסר בדמות אב וחסיים רגשיים.

כן נמצא כי הנאשם היו בעל יכולות קוגניטיביות נמוכות ובעל סף תסכול נמוך, מתקשה בשמירת רצף תעסוקתי, דיבורו אינו ברור ואינו יוצר קשר עין עם הסביבה.

בהערכת הסיכון להישנות עבירות אל מול הערכת סיכויי השיקום התייחסה קצינת המבחן מחד לחומרת העבירה, לעברו הפלילי, תוצאות בדיקת השתן, חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, העדר גורמי תמיכה וקשרים חברתיים ובעיותיו האישיותיות כפי שפורט לעיל.

מאידך נלקחו בחשבון קבלת אחריות חלקית והבנת הפגיעה, היותו מועסק ועוזר מבחינה כספית לאמו.

לאור האמור, ההערכה היתה כי קיים סיכון גבוה למעורבות חוזרת באירועי אלימות על רקע צריכת סמים.

בסיכום, ההתרשמות היתה כי הנאשם זקוק למעורבות טיפולית, אך אינו משתף פעולה ואינו מביע רצון ומוטיבציה לטיפול, ובנסיבות אלה לא ניתן היה לבוא בהמלצה טיפולית כלשהי בעניינו.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי הנפגע כתוצאה מביצוע העבירה - הינו שלומה של המתלוננת, בטחונה והגנה על גופה, כאשר כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בגופה. נטען כי מדובר בפגיעה ממשית.

באשר לנסיבות שקשורות לעבירה - נטען כי מדובר באירוע על רקע סתמי, שבוצע בבית האם והסבתא - המתלוננת.

נטען כי הנאשם פגע בסבתו, אשה מבוגרת וחסרת ישע, בשר מבשרו, כאשר ברור כי למתלוננת אין יכולת להגן על עצמה מפניו.

נטען כי מעשיו של הנאשם עלולים לגרום לאובדן תחושת הביטחון, וכי לא מדובר במקרה שקדמה לו התגרות מצד המתלוננת, עובדה שיש להתחשב בה כשיקול לחומרה.

כן נטען לכך שהעבירה בוצעה על רקע שימוש בסמים, בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן.

ב"כ המאשימה טענה כי הפסיקה התייחסה לא אחת בצורך להחמיר עם מבצעי עבירות אלימות מעין אלה ועל הצורך להעדיף את האינטרס הציבורי על פני שיקולי שיקום הנאשם, בפרט כאשר האלימות מופנית כלפי צד חלש.

ב"כ המאשימה טענה כי בנסיבות תיק זה מתחם על העונש ההולם לנוע בין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שרות ל - 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - נטען כי זו לא הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים.

נטען כי חרף גילו הצעיר הורשע הנאשם בצירוף 5 תיקים בעבירות שונות שבוצעו בין השנים 2008 - 2011.

ב"כ המאשימה התייחסה לחוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ולכך שהנאשם לא ביצע בדיקת שתן נוספת על אף דרישת קצינת המבחן.

נטען כי שרות המבחן התרשם מרמת סיכון גבוהה להישנות עבירות, וצוין כי לא נוצר ולו פתח ראשוני להתערבות טיפולית, כן צוין כי קצינת המבחן מתרשמת כי ההליך הפלילי הנוכחי המתנהל נגד הנאשם אינו מהווה עבורו גורם הרתעה משמעותי.

לאור כל האמור, עתרה ב"כ המאשימה להחמיר עם הנאשם ולגזור עליו עונש מאסר בתוך המתחם, ולא ברף הנמוך, מאסר על תנאי והתחייבות.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע שארע לפני למעלה משנתיים, כאשר הנאשם היה בן 18 וחצי בזמן האירוע.

נטען כי זה אירוע האלימות הראשון בחייו, שכן אין בעברו עבירות אלימות ומאז לא נפתחו תיקים נוספים.

כן נטען כי בהרשעה הקודמת היה קטין.

ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום תוקן, ועל כן הצגת המתלוננת כשק חבטות וכאשה חסרת ישע, אינה מדויקת ואינה נכונה. נטען כי מהתסקיר עולה כי המתלוננת עצמה מטפלת בקשישים וכן עולה כי היא מתגוררת עם אמו של הנאשם בתא המשפחתי, כאשר כולם עוזרים לפרנסת הבית.

נטען כי הסבתא - המתלוננת סירבה לשתף פעולה, סירבה להגיש תלונה וסירבה להיחקר.

נטען כי אמו של הנאשם, ביתה של המתלוננת, היא שהזמינה את המשטרה וגם היא בהודעתה מוסרת כי אינה מעוניינת להזיק לבנה, אלא רק ביקשה את עזרת המשטרה להשתלט על הנאשם, שהיה נתון באותו הזמן להשפעת סם מסוג נייס ג'א.

נטען כי הנאשם סיפר את הדברים בחקירתו מיד, לקח אחריות, והודה שנתן מכה למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי העבירה הינה ברף הנמוך של סעיף 380 והנזק שנגרם הינו סימנים ולא מעבר לכך.

נטען כי המתחם שטענה לו ב"כ המאשימה אינו מתאים בנסיבות העניין.

נטען כי באירועים דומים של עבירות אלימות קלות הוטלו עונשי מאסר על תנאי, כאשר הנאשם הוא בן 18 וחצי.

ב"כ הנאשם טען כי נסיונות לשכנע את הנאשם להגיע לטיפול ולגמילה, לא צלחו.

נטען כי לאור זאת בבדיקת השתן נמצאו עקבות של שימוש בקאנביס, ובמצב זה הנאשם לא ביצע את הבדיקה השניה, אליה הופנה.

נטען כי הנאשם נמצא במצב שאין לו כרגע כוחות לשינוי, אך לטענת בא כוחו נסיבות אלה אינן מצדיקות את שליחתו מאחורי סורג ובריח.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר באדם צעיר שמוכיח שזו לו עבירת אלימות יחידה, ששנתיים נשמר ממעורבות בעבירות נוספות, עובד באתרי בניה כדי לסייע לאמו, המעידה אף היא על שעות רבות בהן עובד הנאשם.

נטען כי אף מבחינת האינטרס הציבורי אין מקום לשלוח את הנאשם למאסר.

לאור האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם לכך שבית המשפט יתחשב בנאשם ויטיל עליו עונש צופה פני עתיד בלבד.

כן עתר ב"כ הנאשם כי לאור מצבה הכלכלי של המשפחה יסתפק בית המשפט בהתחייבות.

דין

הנאשם הורשע בעבירת אלימות כלפי סבתו הקשישה, בת ה-72, על רקע שימוש בסמים אותה עת. הנסיבות המחמירות הנובעות מהשימוש באגרופים, גילה המתקדם של המתלוננת וקרבת המשפחה בין השניים. עם זאת, האלימות אינה ברף גבוה והחבלה שנגרמה למתלוננת התבטאה בסימנים בזרועות.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם הענישה מתחיל במאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, ועד מאסר בפועל לתקופה של שנה וחצי.

הנאשם היה בעת ביצוע העבירה בן 18 וחצי שנים, על סף הבגירות, ואין לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות.

נראה כי מדובר במקרה של צעיר המגלה נזקקות טיפולית, עקב הקשיים האישיותיים, דלות מקורות התמיכה וההכוונה החינוכית, והשימוש המזדמן בסמי רחוב, ולא במי שגיבש לעצמו דפוסים אלימים ועברייניים. הנאשם נטל אחריות וביטא חרטה והבנה למצוקת אמו (שהגישה את התלונה) וסבתו. עולה מהתסקיר כי כיום הנאשם מתנהג באופן הולם כלפי בני משפחתו, עובד ומסייע לאמו בכלכלת המשפחה.

לפיכך, הגם שהנאשם לא השכיל לתפוס את היד המושטת לו ולגייס כוחות להליך טיפולי לו הוא נזקק, אני סבורה כי בעיתוי הנוכחי קטיעת הרצף התעסוקתי והטלת עונש מאסר, בפועל או לריצוי בעבודות שירות, כעתירת המאשימה, יפגע באופן לא מידתי בנאשם, ידרדר אותו לחברה עבריינית ולא יועיל לשיקומו, ואף יפגע בפרנסת המשפחה והמתלוננת עצמה.

בנסיבות אלה אני סבורה כי נכון יהיה לסטות לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום הנאשם, ולגזור עליו עונש מרתיע, צופה פני עתיד.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות.

כמו כן יחתום הנאשם על התחייבות על סך 1,500 ₪, שלא לעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות.

לא יחתום ייאסר לחמישה ימים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ה, 19 מאי 2015, במעמד הצדדים.